

عدالت خواهی

نویسنده: عباس خادم الحسینی

قسمت دوم

اگر می خواهیم ثواب کنیم کباب

می شویم، اگر جواب محبت مان را با بی مهری می دهند، اگر احساس می کنیم در مکانی پایین تر از حق مان هستیم و دیگران در مکانی بالاتر از حق شان قرار دارند، اگر خوبی می کنیم و با سرمان می آید و دیگران بدی می کنند و در خوشی به سر می برند در همه ای این موارد حکمتی الهی نهفته است که خدا می داند و بس. پس نباید فکر کنیم که کار خالق گرفته از بی نظمی جهان آفرینش است.

اما نکته ای دوم در مورد عدل خداوندی است. همه ی انسان ها با ایمان اعتقاد دارند که خداوند عادل است و به طور کلی خلاف عدل و انصاف رفتار کردن (ظلم کردن) بر خلاف اصول خداوندی است و در قاموس الهی جایی ندارد.

این عقیده در مورد ما شیعیان کمی پر رنگ تر است تا جایی که بسیاری از ما اعتقاد به عدل خداوندی را یکی از اصول دین خود می دانیم. حال این سوال پیش می آید که چطور می شود در دنیایی که خالق آن سرچشمه ی عدل و انصاف است این همه بی عدالتی و نابرابری در روابط و رخدادها وجود داشته باشد؟

در پاسخ به این سوال باید بگویم که عدالت به دو شکل وجود دارد یکی عدالت آشکار (عدالت بشری) و دیگری عدالت پنهان (عدالت الهی). عدالت آشکار بسیار ملموس و قابل درک است و من و شما به راحتی وجود یا نبود آن را در زندگی خود حس می کنیم در حالی که عدالت پنهان در اکثر موارد قابل تشخیص و حس کردن نیست. عدالت آشکار به صورت تمام و کمال در دنیا اجرا نمی شود اما عدالت پنهان به صورت کامل و وجود دارد حتی اگر ما آن را درک نکنیم.

خواه ناخواه من و شما در زندگی خودی عدالتی های بسیاری را دیده ایم یا آن که شخصاً آنها را تجربه کرده ایم. تحمل این تجربه ها شاید سخت و دردناک بوده اما باید قبول کنید که در برابر این وقایع چاره ای جز پذیرش وجود ندارد. پذیرش بهترین دارویی است که می تواند عدالت خواهی را درمان کند.

چندی پیش یکی از دوستان من به کمک مالی احتیاج پیدا کرد. برادرش که مرد دلسوز و خیر خواهی بود برای حل مشکل مالی وی طلاهای همسر خود را فروخت و مبلغی را به عنوان قرض به او داد. جالب این جاست که برادر این مرد نه تنها این پول را پس نداد (چون شاهد و مدرکی وجود نداشت) بلکه تا سال ها بعد هر جا که می نشست از برادر خود بدگویی و شکوه هم می کرد.

بگذارید یک مثال نامل برانگیز تر بزنم. در شهر من شیراز، مرد افغانی حدوداً ۵۰ساله ای با پسر جوان خود زندگی می کند. این مرد دائماً مورد بی احترامی پسر خود قرار دارد و من بارها مشاجره ی بی ادبانه ی این جوان را با پدرش دیده ام. یک روز که با چند نفر از دوستان در مورد آنها صحبت می کردم یکی از بچه ها گفت که آن جوان پسر او نیست بلکه خواهرزاده اش است که در طفولیت در جنگ های طایفه ای افغانستان، پدر و مادر خود را از دست داده است و این مرد که دایی او می باشد سرپرستی اش را بر عهده گرفته و به همین خاطر هم تا به حال ازدواج نکرده است تا بهتر بتواند به خواهر زاده ی خود رسیدگی کند. حالا آن نوزاد، جوانی برومند گشته است و...

واقعاً در دنیایی پر از بی عدالتی و ناسپاسی زندگی می کنیم و اما این دلیل نمی شود که اجازه بدهم قدر شناسی های دیگران و با بی عدالتی هایی که در حق ما روا می شود ما را به هم بریزند و آرامش و نشاط درونی مان را به یغما ببرند. دکتر وین دایر در کتاب “چگونه شخصیت سالم تر بیایم ” می گوید: “ مشکل مهم وجودبی عدالتی نیست بلکه نحوه ی اندیشیدن شما در برابر آن است که اهمیت دارد.”

با واقع آنچه می تواند به شادی درونی و آرامش خاطر شما آسیب برساند خود بی عدالتی نیست بلکه نحوه ی نگرش و نوع عکس العملی است که شما در برابر بی عدالتی ها دارید.

بنابراین پیشنهاد می کنم برای آنکه از آرامش پایدار و شادی درونی

۱۱ شهریور روز صنعت چاپ به تمام صنعتگران سخت کوش مبارک

به مناسبت روز صنعت چاپ به اتوماتیک بلکه یک تخته بالای ماشین بود و کاغذ را روی آن می گذاشتند و ورق را با دست به ماشین می دادیم. مثلاً روزنامه هایی با یکی از بود که تعداد آنها با تیراژ کم چاپ می شد در ۴ صفحه سیاه و سفید صنعتگران این با تیراژ ۵۰۰ الی ۷۰۰ که ساعت ۸ شب فرم آن را می بستیم تازه باید حرفه گپی می رفت غلط گیری سپس آماده چاپ می شد. ساعت ۱۲ تازه باید خودمانی بزیم ۲ صفحه داخلی را چاپ می کردیم. بعد از آن صفحه رو را چاپ و به سراغ چاپ می کردیم. ماشین هم که با هزار مشکلات ساعتی ۵۰۰ برگ چاپ نجف زاده که می کردصبح ساعت ۶ هم باید روزنامه چاپ و آماده توزیع می شد. کلیه امور چاپ در آن زمان ماشین های چاپ دارای نورد ژلاتینی بودند و به همین برساند خود بی عدالتی نیست بلکه نحوه ی نگرش و نوع عکس العملی است که شما در برابر بی عدالتی ها دارید.

انجام می دهد رفتیم و پس از کمی تامل و با لبخندی که حاج آقا نجف زاده داشتند خواستیم مختصری از زندگی و کار خود را برایشان بازگو نمایاند.

اینجانب حاج سید عبدالحسن نجف زاده یکی از پیشکسوتان صنعت چاپ شیرازمتولد ۱۳۲۰ شیراز در محله آستانه چشم به جهان گشودم و پس از دوران کودکی همراه با درس در کنار پدرم مرحوم جواد نجف زاده مشغول به صحافی کتاب و

مجلات شدم و این حرفه را از پدرم آموختم و کم کم به حرفه چاپ علاقه مند شدم . در آن زمان ماشین چاپ به صورت دستی کار می کرد. یاددارم موقعی که کار چاپی آماده چاپ می شد من مسئول حرکت دادن ماشین بودم و یک نفر هم با دست کاغذ به ماشین می داد تا یک برگ چاپ شود. تیراژ چاپ هم کم بود و کار چاپی هم کم. یادم نمی رود شب که به خانه برمی گشتم هر دو پایم خسته و از خستگی خوابم نمی برد تا صبح دوباره روز از نو روزی از نو. بعد از مدتی توانستم به عنوان ورقه ده به ماشین کار کنم و چون قدم کوتاه بود مجبور بودم زیر پایم کرسی بگذارم و از برادر بزرگترم کمک بگیرم. در خصوص ماشین آلات آن زمان نیز باید بگویم

گلشایان. وزیر دارایی وقت، ریاست هیئت ایرانی و “تویل گس”، یکی از مدیران شرکت، ریاست هیئت شرکت نفت را به عهده داشتند. در آن هنگام ونزوئلا قرارداد امتیازی بر مبنای سهم ۵۰-۵۰ را به اجرا گذاشته بود و دولت عربستان نیز در مذاکرات خود با طرف های خارجی همین سهم را خواسته بود. گلشایان نیز با استناد به قبول سهم ۵۰-۵۰ در ونزوئلا تلاش می کرد شرکت را متقاعد سازد که در اصل سهم منافع تجدیدنظر شود، اما گس با این اصل به کلی مخالف بود و تنها به پاره ای از تعدیلات در قرارداد رضایت می داد. در تب و تاب مذاکرات یادشده، سید حسن تقی زاده که خود در جایگاه وزیر مالیه وقت، قرارداد ۱۳۱۲ را به امضاء رسانده بود، در جلسه مورخ هفتم بهمن ۱۳۲۷ مدعی شد که او در این جریان تنها “آلت فعل” و در واقع فاعل شخص رضا شاه بوده است که “بدبختانه اشتباهی کرد و نتوانست برگردد”.

سخنان او در آن حال و هوا موج تازه و سهمگینی علیه شرکت نفت به راه انداخت و مشروعیت و اعتبار قرارداد ۱۳۱۲ را به کلی مخدوش کرد. در آمد دولت ایران بابت این قرارداد در قیاس با قراردادهای دیگری که در منطقه خاورمیانه، از جمله عراق، باب شده بود، بسیار کم بود و اسباب کدورت خاطر و احساس غبن را در افکار عمومی و دولت مردان به وجود آورده بود؛ به گونه ای که درخواست ۵۰ درصد سهم از منافع شرکت حق طبیعی و مسلم ایران تلقی می شد و هر گونه پیشنهادی که کمتر از این سهم نصیب ایران می کرد، ناعادلانه و پیشنهاددهنده آن خائن لقب می گرفت. سرانجام با ایزنی های مقامات دولتی انگلیس و مداخله شاه “قرارداد الحاقی گس – گلشایان” در تاریخ ۲۶ تیر ۱۳۲۸ به امضا رسید و دو روز بعد برای تصویب به مجلس تقدیم شد.

لایحه نفت در حالی به مجلس پانزدهم تقدیم شد که دیگر عمر مجلس آن دوره رو به پایان بود و فرصتی برای بحث و بررسی جامع بر روی آن باقی نبود. اما نمایندگان مخالف، به ویژه حسن مکی، با سخنرانی های طولانی مانع از رأی گیری درباره آن شدند و تصمیم نهایی در باره این موضوع را، تا تشکیل مجلس شانزدهم به تعویق انداختند.

در انثای برگزاری انتخابات مجلس شانزدهم، جبهه ملی تشکیل شد و هشت تن از نامزدهای متعلق به این گروه وارد مجلس شدند. دکتر مصدق بالاترین رأی تهران را از آن خود کرد و به همراه پنج تن از دیگر اعضای جبهه ملی به عضویت کمیسیون ۱۸ نفره نفت درآمد. این کمیسیون پس از بحث و بررسی هایی که از ۳۰ خرداد ۱۳۲۹ آغاز شده بود، در تصمیم جلسه مورخ ۴ آذر، لایحه نفت را برای استیفای حقوق ایران کافی ندانست و آن را رد کرد. در همان جلسه، جبهه ملی پیشنهاد ملی کردن صنعت نفت را مطرح کرد، اما کمیسیون آن را نپذیرفت. ماه بعد مجلس نیز، نظر کمیسیون نفت را مطرح کرد، اما کمیسیون آن را نپذیرفت. ماه بعد مجلس نیز، نظر کمیسیون نفت را تأیید کرد. خصوصاً راجع به نفت جنوب، به منظور استیفای حقوق ملی، مذاکرات و اقدامات لازم را به عمل آورد و مجلس شورای ملی را از نتیجه آن مطلع سازد. پس از عمر کوتاه دولت قوام “نزدیک به دو سال” دولت حکیمی جد و جهدی در این باره نکرد. پس از دولت هژبر که در خرداد ۱۳۲۷ بر سر کار آمد، اجرای این قانون را در برنامه خود قرار داد. اما در عمل، مذاکرات جدی در زمان دولت ساعد(آبان ۱۳۲۷) آغاز شد.

نامه ای به حجت الاسلام والمسلمین حاج سید حسن خمینی در مورد ضرورت تشکیل حزب

حضرت سید حسن خمینی فرزند خلف جسمانی و روحانی خمینی کبیر

اوصیکما بتقوی الله و نظم امر کم ((امام علی(ع))

چنان که مستحضریه در ایران زمین ضرورت تأسیس احزاب میلیونی، مردمی، انسانی، الهی که بتوانند با مدیریت(۱)، برنامه ریزی، آموزش، سازماندهی و تربیت کارهای متخصص و متعهد در تمام سطوح متناسب با عصر دانایی جهت توسعه همه جانبه و پایدار ملک و ملت را اداره نمایند به روشنی احساس و درک می شود.

در راستای نهضت انبیا و اولیا و حضرت روح خدا (ره) چنین امر حیاتی و سترک به دست اشخاصی امثال حضرت تعالی میسر است. امید است این شجره طیبه الگوی برای امت اسلام و مستضعفان جهان گردد. بدیهی است در عصر حاضر اگر فضا آزاد و روش سالم و رقابتی و عاقلانه و عادلانه نباشد هر حزبی تحت هر عنوانی در مدتی طولانی نمی تواند به حیات معقول خود ادامه دهد.

شاید خسران ناشی از غفلت در پیشگاه خدا و تاریخ و جامعه پخشونی نباشد و جریان آن سخت و دشوار باشد با توجه به ضعف های تاریخی در امر حزب در این کشور بالا بردن فرهنگ سازماندهی به صورت های متفاوت: هسته ای، تیمی، خانواده ای، محلی، صنفی، مردمی، علمی، ... آن هم از همه افشار و قلمروها و تخصص ها و قوم های مختلف و متفاوت با پیش و منش و روش علمی و انگیزه الهی تلاش و دقت ویژه ای باید کرد.

به علت وجود سازمان های اطلاعاتی در جهان و منافع ملت ها و حاکمیت ها و احتمال نفوذ آنها ضرورت هوشیاری، زیرکی و کسب بودن به خوبی احساس می گردد. و راه ها و روش های خاص خود را دارد. علم و تکنولوژی پیشرفته در جهان و ابزار قرار گرفتن آنها توسط مستکبران و جهان خواران نباید مانع از ایجاد احزاب مردمی، میلیونی، مستقل، آزاد سالم و... در سرزمین ما و سایر سرزمین ها باشد. بلکه ضرورت تأسیس چنین احزابی بیشتر درک می شود. قیام و پیروزی های ملت ها در عصر انبیا و اولیا با نصرت الهی و حفظ و هدایت تحولات و انقلاب های خاورمیانه و آفریقا و سایر جاها ضرورت ایجاد و توسعه چنین احزابی را بیشتر کرده است. بدیهی است ایجاد احزاب مردمی برای تقرب انسان ها به الله جل جلاله از مصادیق قیام لله مننی و فرادی است.

السلام علیکم و رحمت الله و برکاته

پاک باخته راه خدا و دلباخته روح خدا مهاجر الی الله -محمد باقر باقری نژادیان فرد

۱) یکی از برنامه های احزاب بزرگ در ایران باید ایجاد فرصت شغل مولد میلیونی در سال و غنای شغل باشد.

برای ایجاد و ادامه حیات معقول

«حزب مردمی الهی ... ح م ا ...»

توجه به نکات ذیل ضروری به نظر می رسد:

۱- از بزرگترین اهداف و رسالت ها در مکتب اسلام که مسئولیت آن پرورش همگان است امر به معروف و نهی از منکر است.
فرهنگ امر به معروف و نهی از منکر در درون و برون حزب باید نهادینه شود.

روزنامه طلوع
از تمامی نقاط کشور آگهی و اشتراک می پذیرد

۰۷۱۱-۲۲۴۴۷۷۲

۰۷۲۱-۲۲۲۹۲۶۶